

God eftermiddag/kväll!

Det stormar, ja det stormar rejält i vår värld. Och det är stor risk att en del "hus" inte alls håller stånd i stormbyarna.

Falska säkerheter och naiv tilltro: *sånt händer inte hos oss, inte idag. Få inte hända – och: vi kan klara allt, vi är oövervinnliga, osv* – allt sådant håller inte längre. Milt sagt.

Mitt i vår strävan att bistå drabbade och be om hjälp, be för smittade människor i vårt land, för Indiens hjälplösa daglönare, för människor runt hela vår jord, för sjukvårdspersonal, för länders ledarskap – mitt i det behöver vi också stanna upp och söka orientering och ställa frågan: **Herre hur ska vi förstå denna katastrof? Vill Du säga oss något genom den?**

Jesus avslutar bergspredikan med en liknelse som manar: *var nu förståndig, bygg ditt hus på klippan!* Matt 7:24-29 – Kolla orden!

Fascinerande, hur Jesus utmanar och vill samarbeta på samma gång.

Här gäller det att tänka vidare: hur fäster, förankrar jag "mitt hus" i klippan?

Och för att fortsätta med samma bild: Vad består mitt livs väggar, mitt tak mina fönster av. Står min dörr vidöppen kanske så att stormen kan blåsa in obehindrad? Lyfta av taket?

Nu lämnar Fadern oss inte åt vårt öde utan Han älskar oss och vill rädda, alltid – också om vi byggd fel. Det gäller alla människor, alla!

Egentligen är det ju riktigt bra att det blåser till ordentligt någon gång så att "byggnaden" provas och vi kan befästa, eller byta ut så att den står fast när orkanen är i full färd.

Du får själv grunna vidare hur det ser ut hos dig – med hjälp av denna bild om du så vill.

Gud vill rädda! Det är hela bibelns röda tråd. Också nu! (Det händer att tanken snuddar vid "Guds straff" men straffet – det tog Jesus på sig).

För att kunna det "skalar" han bort våra falska säkerheter. Inte bekvämt precis . . .

Vers 5 i Psalm 139 "Du omsluter mig på alla sidor och du håller mig i din hand!" sjunger vi full av förtröstan.

Med samma tillit kan vi "sjunga" versarna 23-24! (Kan undra om någon har "känt för" att tonsätta dom?)

Tid att grunna vidare och få riktig goda tankar fyllda av den frid som Jesus lämnade kvar åt oss – det önskar jag dig!

Viktigast: **Och se- jag ör med er alla dagar!**

Klaus

Ovädret visar hur stabilt huset är byggt...

Carl-Olof Rosenius skrev denna sång i mitten av 1800talet. Sv Psalm 59

1.

Med Gud och hans vänskap,
hans Ande och ord
samt bröders gemenskap
och nattvardens bord
de osedda dagar
vi möter med tröst,
oss följer ju herden,
oss följer ju herden,
den trofaste herden,
vi känner hans röst.

2.

I stormiga tider,
bland töcken och grus,
en skara dock skrider
mot himmelens ljus.
Dess hopp och dess härlighet
världen ej ser,
men före går Herren,
men före går Herren,
ja, före går Herren
med segerns baner.

3.

Den korsmärkta dräkten
som smädas jag tar,
fast ingen i släkten
den dräkten än har
och följer med glädje,
ni stridsmän, med er,
som tågar till ära,
som tågar till ära,
från smälek till ära
vid korsets baner.

4.

O Jesus, bliv när oss,
bliv när oss alltfört
och sköt oss och bär oss
som alltid du gjort.
Ja amen, din trohet
skall bringa oss fram.
Lov, pris, tack och ära,
lov, pris, tack och ära,
lov, pris, tack och ära
vår Gud och vårt Lamm!